

Свети Георги Софийски (Най-нови) (26 май)

Когато върховете на Витоша побелели от първия сняг, в София било студена късна есен. Малкият Георги се прибирал от детските игри премръзнал. Като прекрачил прага, видял, че майка му пали кандилото пред иконата.

- Мамо, къде е татко? - запитал Георги.
- Отиде да поръчва специален църковен трон за храмовата икона на Свети Георги.
- Кога ще се върне?
- На дълъг път е. Ще се забави.
- Страх ме е да не го срещнат турци.
- Свети Георги ще го пази.
- Аз ще се помоля за него - решително казал Георги и коленичил.

Сложил ръце на гърдите и започнал да шепти молитва с топли детски думи. Светлината на горящото кандило огряла главичката му и позлатила русите му къдри. Майката се просълзила от умиление.

Вечеряли и пак пръв Георги започнал разговора:

- Мамо, една жена минаваше по улицата и аз я поздравих, а тя се усмихна, погали ме по главата и ми каза, че съм много красив.
- Всички деца са красиви. По-важно е човек да има красива душа.
- Душата ми не се вижда. Как да разбере, че е красива?
- Ако си добро християнче и душата ти ще бъде красива.
- Аз не лъжа, не се бия с другарчета, не се сърдя. Нали моята душа е красива!

Като си говорели така, Георги се отпуснал и заспал. Майка му дълго не вдигала поглед от красивото му лице. Мислела за бъдещето му, а времената били трудни, робски. Дали ще опази Георги красивата си душа! Той им бил даден дар от небето, след като години наред нямали деца и все се молели в храма на свети Георги. Затова му дали името на великомъченика Георги Победоносец. Прекръстила се, оставила съдбата му в неговите ръце и заспала.

Като станал на 25 години, Георги се отличавал с голяма хубост и християнско благочестие. Редовно посещавал богослуженията в храма. Един неделен ден, облечен в най-хубавите си дрехи, тръгнал за църква. Пред портата на богат дом седели турци на размисъл. Като минал край тях, Георги ги поздравил учтиво. Един от тях викнал след него.

- Пак на църква ли отиваш? Остави Христос и стани мохамеданин.
- Христос е въплътен Бог, а не обикновен човек като вашия Мохамед. По-добре вие оставете измамата си и елате при Христос.

Един от тях силно се разгневил, скочил и му наложил на главата чалма. Той я хвърлил на земята, стъпкал я и извикал:

- Вие сте безбожници.
- Тогава скочили всички, задърпали го и го отвели при съдията.
- Този хули нашата вяра - викали те.
- Заслужава смърт, ако не приеме мохамеданство - отсякъл съдията.
-

С такива предизвикателства турците често си служели, но Георги бил непоколебим. Затворили го в тъмница и започнали да го мъчат. Рязали от него парчета месо и опалвали раните със запалени свещи. Тялото се топяло, а душата разцъфвала.

Осъдили го на обесване и го повели към мястото на наказанието. Тълпа турци биели тъпани, викали и ругаели. Когато стигнали до бесилото, сърцето му не издържало от изтощение и силни болки. Той предал дух, но бил обесен мъртъв за назидание.

Това станало през 1534 година по жетва, когато слънцето е палещо. При това бесилката била нарочно поставена до разпалена пещ за топене на желязна руда. Искали тялото да започне бързо да се разлага. Наистина мъчителите били безбожници. Те не разбирали, че мощите на светиите са нетленни. И действително тялото на свети Георги показало безсмъртие. Останало свежо като да е оросено с роса. Това разбрали само християните. С голям подкуп взели разрешение да го погребат в храма „Свети Георги“ в София. И Георги пак отишъл на църква, закъдето бил тръгнал, но вече като светец.

Когато бил още в тъмницата, майка му успяла да се свърже с него и му поръчала да не отстъпва от християнската вяра. Каква вътрешна борба е изживявала, само тя си знаела. Сърцето ѝ се разпъвало между майчината любов и любовта към истинския Бог. А когато го обесили, тя останала три денонощия при него. Прегръщала и целувала нозете му, които не се отклонили от пътя към Христа. Единствената ѝ утеха била смелото изповедничество на любимия ѝ син. Но майчиното сърце се разсипало от тежката скръб. Тя починала 40 дни след неговия мъченически подвиг и била погребана до него.

Този свети мъченик Георги Софийски е наречен Най-нови за отлика от другите двама със същото име. През тежките години на робството София дала на родната църква трима млади мъченици, които подражавали на своя небесен покровител свети Георги Победоносец и се удостоили с небесната му слава.

.....

Тропар (Прострлни жития на светите -месец Май):

Уязвен от божествена любов, премъдри, славни Георгие, си проповядвал Христа Бога на нечестивите и си потъпкал турското злочестие: украсил се с венеца на мъченията си се устремил към небесните ликове. Моли Христа Бога да съхрани твоето отечество, твой град и хората, вечно почитащи твоите подвизи.

.....